ಆಹಾ! ಮೊದಮೊದಲಿನ ಮೆಸೇಜುಗಳೇನು? ನಿವೇದನೆಗಳೇನು? ಪರಸ್ಪರ ತಾರೀಫೇನು? ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ ಪರಾಕುಗಳೇನು? ದಿನವೂ ಪದ ಕೀಲಿಸಿದ್ದೇನು? ಮನಸಾರೆ ಬಾಯಾರೆ ಅವವೇ ಪದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನು?!!

ಇವೊತ್ತಿಗೂ ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ!

ವಾಟ್ಸ್‌ಆ್ಯಪು, ಮೆಸೆಂಜರು, ಐಮೆಸೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು – ಬಂದ ಮತ್ತು ಕಳಿಸಿದ ಮೆಸೇಜುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದಿ, ಮನನಗೈದು... ಮೈಮನಸ್ಸು ನಲಿಯಗೊಟ್ಟು... ಕಡೆಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಗಳು ನೋಡಿಯಾರೆಂದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಮನೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಅಳಿಸಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಗುಟ್ಟುಳಿಸಿ...ಉಹ್ಞ್... ಈ ಪರಿ ಹಾದರದ ಪರಿಪಾಟಲೇನು, ಒಂದೇ ಎರಡೇ? ಬೆಳಗಾದರೆ ಧಾರಣೆ, ಸಂಜೆ ಮನೆ ತಲುಪುವ ಮುನ್ನ ಗರ್ಭಪಾತ!

ನನಗೇ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ, ಇದು ನನ್ನ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲೊಂದು ಅನುದಿನದ ಅಧ್ಯಾಯವೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು.

ಅದಿರಲಿ... ನನಗಿಂತ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವಳಾದ ಇವಳೆದುರು ನಾನೇಕೆ ವಯಸ್ಸು ಮರೆತು ವರ್ತಿಸಿದೆ? ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಕುಮ್ಮಕ್ಕಾದರೂ ಏನು? ಅಥವಾ, ಅವಳೇ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಲಂಘಿಸಿ ಮುಂದುವರೆದಳೆ? ಇದನ್ನು ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಯಾರು? ನಾನೇ? ಅವಳೇ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!

'ನನಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿದೆಯೇ, ಹುಡುಗೀ? ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗುವಾಗ ನೀನಿನ್ನೂ ಮಾಂಟೆಸರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆಯೇನೋ ಗೊತ್ತಾ?' ಹೀಗೊಂದು ಕಣ್ಮಿಟುಕುವ 'ಎಚ್ಚರ'ವನ್ನು ಕೀಲಿಸಿ ಕಳಿಸಿದರೆ, 'ಗೊತ್ತು... ನನಗೆ ಈಗ ನಿನ್ನ ವಯಸಿನದೇ ಕನಸು... ಆ ನರೆಗೂದಲು... ಆ ವಯಸ್ಸು ತೂಗುವ ಕಣ್ಣು... ಆ ಅನುಭವಸ್ಥ ಮೈಯಿ...' ಅಂತಂದು ವಾಪಸು ಬರೆದು ಮತ್ತೂ ಹತ್ತಿರವಾಗುವಳು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಣಕುವಳು. ಮತ್ತೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕನಸುದ್ದೀಪಿಸುವಳು.

'ಸುಮ್ಮನೇಕೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ್ದೀಯೇ?... ಆಗಲೇ ಅರ್ಧ ತೀರಿದ್ದೇನೆ...' ಎಂದು ನಗುಮೋರೆ ಹಚ್ಚಿ ಕಳಿಸಿದರೆ, 'ಇನ್ನರ್ಧವಿದೆಯಲ್ಲ ಪೂರೈಸಲು... ಅಭೀ, ನಿನ್ನ ಅರ್ಧವೂ ನನಗೆ ಪೂರ್ತಿಯೇ...' ಎಂದು ಆರ್ದ್ರಯಿಸುವಳು.

'ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು... ನಾನು ಹತ್ತು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ...' ಅಂದರೆ, 'ಹುಹ್ಞ್... ಹೂ ಕೇರ್ಸ್? ಯು ಆರ್ ವಾಟ್ ಯು ಆರ್... ಈಗಲೂ ಆಗು... ಒಲ್ಲೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಆಗು. ಆದರೆ ನೆನಪಿರಲಿ, ನೀನು ನನಗೋಸ್ಕರವೇ ಆದವನು!' ಅಂತನ್ನುವಳು. ಈ ಕಡೆಯ ಮಾತು ನನ್ನನ್ನು ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಕೆರಳಿಸುವುದು. ಆ ಕೂಡಲೇ, ಈ ಹೆಣ್ಣು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹೋಗಿ ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಮುದ್ದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನಸಾಗುವುದು. ತಕ್ಷಣ 'ಪ್ರೀತಿ' ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಉಮೇದುಂಟಾಗುವುದು.

ಈ ಪರಿ ಮಾತುಗಳೇನೇ ಇರಲಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಮಾರುಹೋಗಿದ್ದು ಹೌದು. ಮನಸೋತಿದ್ದು ಹೌದು. ಎಷ್ಟೇ ಸಂಯಮ ತಾಳಿದರೂ, ಹೇಳದಾಗಿ ತಾಳದಾಗಿ ಮೈಸೋತಿದ್ದೂ ಹೌದು... ಅಷ್ಟೇ ಮೈಗೆದ್ದಿದ್ದೂ ಹೌದು!